

[Bertel Dahlgaard.]

lingen i 1953, at de foreslåede regler vedrørende kapitalvindingsskatten er for rigoristiske, for lidt gennemtænkt, og at gennemførelse af dem vil have helt uberegnelige følger for befolkningens økonomiske dispositioner. Det var dette sidste, det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen var inde på i dag, da han nævnte indvirkningen på omsætningen af ejendom og andre værdier. Jeg minder om et andet område: forslaget inddragning af obligationsomsætningen under kapitalvindingsskatten, som vil skabe et helt ukontrollabelt område.

Hvad angår spørgsmålet skat ved kilden, vil en sådan reform efter vor opfattelse indeholde et meget stort fremskridt, selv om den også vil medføre betydelige administrative besværligheder, og vi vil med megen velvilje gå ind i en forhandling om denne reform i forbindelse med den samlede skattereform.

Jeg vil endnu gerne spørge, hvor hurtigt vi kan vente betænkning fra udvalget om afskrivningsreglerne. Vi skulle i hvert fald gerne have spørgsmålet herom og om investeringsfonds behandlet færdigt i dette folketingsår. Disse spørgsmål har i øvrigt også en side, der vender ud imod spørgsmålet kapitalvindingsskat, men formentlig har den sene fremsættelse af skatteforslaget hindret resultater i år. Jeg vil dog gerne udtrykke håb om, at arbejdet med de to skatteforslag, der ligger i skatteudvalget, om de kommunale ejendoms-skatter og de kommunale indkomstskatter nu må blive fremmet med fornøden kraft. Her skulle det ikke være umuligt at nå til resultater i dette forår, og jeg understreger altså de bemærkninger, som det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen fremsatte på dette punkt.

Formanden: Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet som det kommunistiske partis ordfører med hensyn til forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding.

Alfred Jensen: Vi har i dag fået et referat af de forhandlinger, der er foregået i de forskellige skatteudvalg, der har arbejdet. Det er jo ikke noget nyt, det har vi fået adskillige gange i den senere tid, al den

stund der har været arbejdet meget og vel også ihærdigt med at reformere vor skattelovgivning. Det kan være meget opbyggeligt at høre, at der er nået store fremskridt med reformerne, men når man tager i betragtning, at der ikke er rørt ved det, der er hovedproblemet, nemlig en ændret byrdefordeling af skatterne, er der ikke så meget, der giver anledning til glæde. De forskellige reformer, der er gennemført, har jo været af mere teknisk art og har ikke fået den virkning for skatteyderne, som disse venter sig, når de tænker på en skattereform.

Jeg er ligesom andre tilfreds med, at dette lovforslag er fremsat og foreligger til forhandling i dag, også fordi man får det med ind i diskussionen om de skattemæssige problemer og det kommer til at indgå i valgforhandlingerne i det kommende forår. Jeg tror, at det er særdeles godt, at lovforslaget, selv om det ikke kan færdigbehandles, bliver genstand for fornyet opmærksomhed, og jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med, at finansministeren har opretholdt sit forslag om, at skattefradragsretten skal bortfalde, hvad angår betalt skat til staten. Jeg ser ikke rettere, end at hvis man skal have den ændrede byrdefordeling, der har været lovet så ofte, må man foretage denne afskaffelse. Jeg kan naturligvis ikke vide, om den tale, der holdtes umiddelbart før valget i 1953, vil blive holdt foran valget her i 1957. Jeg vil da håbe, at den bliver det, for jeg ser ikke rettere, end at hvis man ikke fortsat fastholder denne tanke, vil man ikke nå frem til en revision på dette område, og dermed får man ikke mulighed for at lægge skattebyrden på dem med de største indkomster på samme måde, som man gør det i andre lande, der kan sammenlignes med vort land. Jeg tør ikke sige, hvilken stilling finansministeren har, men jeg ved dog, at der er medlemmer i finansministerens parti, der er svorne, jeg kan næsten sige fanatiske tilhængere af fradragsrettens afskaffelse, og derfor vil jeg ikke tro, at vi har hørt det sidste ord fra regeringspartiet i denne sag. Jeg vil tro, at vi fortsat vil komme til at diskutere dette spørgsmål, og at det må føres frem på en sådan måde, at man finder en løsning. Det vil muligvis nok blive til ærgrelse for det ærede medlem hr. Poul Møller og andre,